

ρίδα, και ἔλεγεν ὅτι κατήγετο ἀπὸ τὴν γενεάν τοῦ Ἀλῆ [ἑξαδέλφου, γαμβροῦ και ἐνός τῶν διαδόχων τοῦ Μωάμεθ] και ὅτι ὁ Ἀλῆς οὗτος ἦτο, κατὰ τὴν διαθήκην τοῦ Μωάμεθ, ὁ ἄμεσος αὐτοῦ διάδοχος, και ὄχι ὁ Ἀβουβέκερ, και διὰ τοῦτο ἀπεστάλη ἡδὴ αὐτός παρά τοῦ σὺρανοῦ νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὸν Ἀλῆν τὴν εἰς αὐτὸν ἀνήκουσαν τιμὴν. Τὴν διδασκαλίαν δὲ αὐτὴν τοῦ Σοφῆ ἐδέχθησαν οἱ Πέρσαι, και τὴν φυλάττουσι μέχρι τῆς σήμερον ὄντες ἀσπαστοὶ ἐχθροὶ τῶν Μουσουλμάνων. Πιστεύουσι δὲ προσέτι και ὅτι τὸ Κοράνιον ἦτο νὰ δοθῆ εἰς τὸν Ἀλῆν, και κατὰ λάθος ἐδόθη εἰς τὸν Μωάμεθ.

K. M. Σ.

ΤΙΝΑ ΠΕΡΙ ΚΙΝΑΣ.

(Συνέχεια Ἀριθ: 26.)

Ἡ Κινεζικὴ φιλολογία εἶναι ἀναμφιβόλως ἡ πρώτη εἰς τὴν Ἀσίαν, διὰ τὸ πλῆθος, τὴν ἀξιολογότητα και γνησιότητα τῶν μνημείων τῆς. Τὰ κλασικὰ συγγράμματα, τὰ ὁποῖα ὀνομάζονται Κιγγ, φθάνουν εἰς πολλὰ ὑψηλὴν ἀρχαιότητα. Τὴν φιλοσοφίαν τῆς Σχολῆς τοῦ Κομφουκίου καθυπέβαλαν βᾶσιν τῆς ἠθικῆς και πολιτικῆς τῶν. Ἡ ἱστορία ἦτο πάντοτε περισπούδαστος εἰς τοὺς Κινέζους, και τὰ χρονικά τῶν σχηματίζου ἄλλοτε ἄλλοτε συγγράμματα τελειότατον και συνεχέστατον ἀφ' ὅσα σώζονται εἰς ὅποιανδήποτε ἄλλην γλῶσσαν. Αἱ συνήθεις σπουδαρχαίαι ἤνοιξαν εἰς τὴν ῥητορικὴν και φιλοσοφίαν μέγα στάδιον. Ἡ ἱστορία τῆς φιλολογίας, ἡ κριτικὴ τῶν συγγραμμάτων και ἡ βιογραφία σχηματίζου πολλὰ συγγράμματα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀξιοσημείωτα διὰ τὴν εὐταξίαν και κανονικότητά τῶν. Οἱ Κινέζοι ἔχου πολλὰς μεταφράσεις σανακριτικῶν βιβλίων περὶ μεταφυσικῆς και θρησκείας. Οἱ πεπαιδευμένοι ἐπιμελοῦνται τὴν ποιητικὴν, ἧτις εἶναι παρ' αὐτοῖς οὐστηρῶς ὑταγμένη εἰς τὴν ὁμοιοκαταληξίαν και εἰς τὰ μέτρα τῶν στίχων ἔχου πονήματα λυρικά, διηγήματα και πρὸ πάντων περιγραφικά, θεατρικὰ δράματα, ἠθικὰς μυθιστορίας και μαγικά παραμύθια. Ἐχου δὲ και πολλὰς γενικὰς και ἐιδικὰς συνόψεις, βιβλιοθήκας και ἐγκυκλοπαιδείας, και κατὰ τὴν τελευταίαν ἑκατονταετηρίδα ἤρχισεν ἡ τύποις συλλογῆς τῶν ἐκλεκτῶν συγγραμμάτων εἰς 180,000 τόμων, Σχόλια, σημειώσεις εἰς τὸ περιθώριον, πίνακες λέξεων και πραγμάτων εὐκαλάνου τὴν εὑρεσιν τῶν ζητουμένων. Οἱ Κινέζοι ἔχου ἐξαιρετὰ λεπτικά, εἰς τὰ ὁποῖα εἶναι ἐξηγημένα ὅλα τὰ γραφικὰ

καὶ σημειὰ τῶν και ὅλαι αἱ λέξεις τῆς γλώσσης τῶν με πολλὴν ἐπιμέλειαν και μεγάλην ἀκριβείαν. Τὰ βιβλία τῶν εἶναι τοπωμένα εἰς μεταξωτὸν χαρτίον, και ἐπειδὴ τοῦτο εἶναι καθ' ὑπερβολὴν λεπτόν, τυπώνονται μόνον εἰς μίαν σελίδα. Τὰ μέρη εἶναι χωρισμένα και σημειωμένα με ἀριθμοὺς σελίδων και κεφαλαίων. Νὰ εἶπω συντόμως, οὐδὲ εἰς τὴν Ἑβραϊκὴν ὑπάρχει λαός, εἰς τὸν ὅποιον νὰ εὐρίσκωνται τόσον πολλὰ, καλὰ και ἠθικὰ βιβλία.

Ἡ Γεωγραφία ἐτελειοποιήθη ἀπὸ τοὺς Κινέζους κατὰ τοὺς ἀρχαιοτάτους ἤδη χρόνους. Ἡ Γεωγραφία τῆς Αὐτοκραρίας περιέχεται εἰς 260 τόμους εἰς τέταρτον με σχεδιογραφίας και πίνακας. Περιλαμβάνει αὐτὴ τὰ πάντα τοπογραφίαν, ὑδρογραφίαν, περιγραφὰς μνημείων και ἀρχαιοτήτων, ἀξιοσημείωτα ἐκ τῆς φυσικῆς ἱστορίας, βιομηχανίαν, προϊόντα, ἐμπόριον, γεωργίαν, πολιτεύμα, εὐκοσμίαν, γενικὴν ἱστορίαν, βιογραφίαν και βιβλιογραφίαν. Ἡ Ἀστρονομία ἦτο μὲν πάντοτε γαπητὴ εἰς τοὺς Κινέζους, ἀλλὰ δὲν ἔκαμε μεγάλας προόδους. Αἱ μαθηματικαὶ γνώσεις τῶν φαίνονται πολλὰ περιορισμέναι ἔχου τὸ δεκαδικὸν σύστημα τῶν ἀριθμῶν, και κάμνου τοὺς ἀριθμητικὸς τῶν λογαρισμοὺς ταχέως ἐπάνω εἰς ἀριθμητικὸν σανίδιον. Ἡ ἰατρικὴ τῶν εἶναι συνδεδεμένη με δεισιδαιμονικὰς πράξεις και στηριγμένη εἰς οὐδαμινὴν θεωρίαν. Ἡ φαρμακοποιία τῶν εἶναι πολλὰ πλουσία, και ἔχου πολλὰ καλὰ βοτανολογικά βιβλία με φυτῶν εἰκόνας, τὰ ὁποῖα εἶναι πολὺ ὠφέλιμα. Αἱ ζωγραφικαὶ τέχναι ἔμειναν ἀτελεῖς εἰς τοὺς Κινέζους· δὲν ζωγραφοῦν, εἰμὴ μόνον φυτὰ, ἄνθη, οἴκους, καράβια και ἐν ἐνὶ λόγῳ ἄψυχα πράγματα. Ἡ ἀγαματοποιητικὴ τῶν ἐξέχει μόνον κατὰ λεπτότητά τινὰ ὑπερβολικῶς μεγάλην. Γλύφουσι δὲ και ξύλα με θαυμάσιον λεπτότητα. Ἀπὸ τὴν τεκτονικὴν τῶν δὲν λείπει οὔτε μεγαλοπρέπεια οὔτε χάρις. Γενικῶς τὰ ὠραῖα χρώματα, με τὰ ὁποῖα καλλωπίζου τὰς οἰκοδομάς τῶν, εἶναι γοητευτικὴ. Ἡ πολυτέλεια, ἐξωρισμένη ἀπὸ τοὺς ἰδιωτικὸς οἴκους, ἐφαρμόζεται εἰς μόνα τὰ δημόσια οἰκοδομήματα, π. χ. Αὐτοκρατορικὰ παλάτια, ναοὺς, τύργους, θριαμβευτικὰ τόξα, πυλώνες πολλάκις και χαρακώματα. Αἱ γέφυραι, τὰ κινάλις, τὰ γοιώματα, τὰ ὁποῖα χαλινώνου τὴν ὄρμην τοῦ Κυτρίνου Ποταμοῦ εἶναι ἔργα τελειωμένα και ἐνταυτῶ ὠφελιμώτατα. Ἀπὸ τὴν μουσικὴν τῶν, ἧτις εἶναι θεμελιωμένη ἐπάνω εἰς πολυφωνθεώτατον σύστημα, ἐλλείπει κατὰ τὴν κρίσιν τῶν Εὐρωπαίων ἡ ἀρμονία και μελωδία.

Ἡ ἐσωτερικὴ ἐμπορία τῆς Κίνας εἶναι πολὺ ἀξιολογώτερα ἀπὸ τὴν ἐξωτερικὴν. Βοηθουμένη ἀπὸ ποταμῶν και καναλιῶν συναλλάσσει τὰ τεχνητὰ και φυσικὰ προϊόντα τῆς· και ἡ τεράστιος αὐτὴ χῶς

μα έχει τόσον πολυειδή προϊόντα, ὥστε ἡ ἐμπορία αὐτὴ μόνη τρέφει τὸ μέγα μέρος τοῦ λαοῦ.

Ὁ Κορυφαῖος λιμὴν τῆς Κίνας εἶναι τὸ Καντὼν, ὅπου συγχάζουσιν ὅλοι οἱ ἐμπορικοὶ λαοὶ τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς. Μετὰ δὲ τοῦτο εἶναι ἄλλοι πέντε σημαντικοὶ λιμένες ἀλλὰ μόνον οἱ Ἰσπανοὶ τῆς Μανίλλας ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ πραγματευώνται τὸν λιμὲν Τοχναγγτοχέου τῆς ἐπαρχίας Φουκλιάν.

Τὰ κυριώτερα ἐξαγωγίμα εἶδη Τεῖ, ναγκίν, λευκαργίλινα, ραδάσβαρην, Κίνας ρίζαι, μύσχος, ζιγγίβερ, Βαδικιή, ἰδράργυρος, ψευδάργυρος (zinc), χρυσόκολλα, μετάρσιον, σεάλια, μαργαριτοκόγχαι, χελώνης ὅσα καὶ ἄλλα ὅσα ἐξιστορήσαμεν εἰς τὸ περὶ βιομηχανίας κεφάλαιον. Τὸ τεῖ ὑπερβαίνει κατὰ τὴν τιμὴν ὅλα τ' ἄλλα.

Τὰ κορυφαῖα ἐπίσκακτα εἶδη εἶναι βούχα καὶ ἄλλα μάλλινα ὑφάσματα, Σιβηρικὰ καὶ Βορειο-Ἀμερικανικὰ γούνα, χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ νήματα, σύρματα καὶ φύλλα, ὑκλικὰ τῆς Βυθμίας, μολύβδος, κοράλια, κοχενίλλη, γαλάσιον βοραλίου, κοβάλιον, καμπανικοὶ οἶνοι, ὥρολόγια, ἔβενος, πιπέρι, ζύλα σάνδελ καὶ καλαμπάν, ἐλεφάντινα κόκκαλα, κασίτερος, χαλκός, κόκκαλα κητῶν, ἀλοθούρια (τρεσάγγ), χελιδονοφωλεῖα (φυτόντι), βενζόη, καφουρά, λιθανωτὸν, ταβάκος, καὶ ἐξαιρέτως ὄπιον τὸ ὀπιόν, ἂν ἀπγορευμένον εἰς τὴν Κίναν, ἀγοράζεται ὅμως πολὺ, καὶ εἶναι ἐν ἀπὸ τὰ μέγιστα ἐπίσκακτα εἶδη, καὶ ἡ κατ' ἔτος τιμὴ του λογαριαζομένη ἐν μὲ τὸ ἄλλο ἀπὸ τὸ 1821 ἕως τέλους τοῦ 1825 ἔτους ὅπου εἰσῆχθη εἰς Καντὼν ἐλογαριάσθη 8,000,000 δολαρίων ἢτοι ὑπὲρ τὰ 40,000,000 φράγκων. Ἡ τιμὴ τῶν πιναρωλεῶν, ἐνὸς ἀπὸ τὰ ἀγαπητὰ βρώματα τῶν Κινέζων, ἀνέβη κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἕως 280,000 λίρας στερλίνας ἢ 7,000,000 φράγκων.

Εὐμένης.

Παρεκλήθημεν παρὰ τοῦ Κυρίου Φραγκίσκου Φιλίππου τῆς νὰ γνωστοποιήσωμεν εἰς τὸ δημόσιον ὅτι ὁ Κύριος Στ. Δαγμαζιάν, ὁ μεταφραστὴς τοῦ μυθιστορήματος Ὁ Φερδινάνδος καὶ ἡ Βαλερία ἐδιδέχθη παρ' αὐτοῦ τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν. Ἐπομένως δὲ δὲν λείπομεν ν' ἀποδώσωμεν τὸν ὀφειλόμενον ἔπαινον πρὸς τὸν Κ. Φρ. Φιλίππου τὴν διὰ τὴν μεγάλην του ἐπιμέλειαν καὶ τὸν ζῆλον τὸν ὀπίου ἀόκνως καταβάλλει ἀμιλλώμενος νὰ ἀναδείξῃ μαθητὰς ἱκανοὺς καὶ κατόχους τῆς Γαλλικῆς γλώσσης.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

—:0:—

Περὶ τῶν ἱερογλυφικῶν γραμμάτων.

Ἱερογλυφικὰ γράμματα καλοῦνται ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἔγραφον οἱ Αἰγύπτιοι μεταχειριζόμενοι ὅλους τοὺς τρόπους, τοὺς ὁποίους διήλθεν ὁ ἄνθρωπος μεχριστοῦ φθᾶση εἰς τὸν Φωνητικόν ὅλοι δὲ οὗτοι οἱ τρόποι εἶναι τρεῖς ὁ εἰκονικὸς δι' οὗ ἐνέφερον τὰς ιδέας τῶν εἰκονίζοντες αὐτὸ τὸ παριστανόμενον ἀντικείμενον, ὁ συμβολικὸς ὅστις εὐκολώτερος καὶ συντομώτερος τοῦ εἰκονικοῦ, διότι δι' αὐτοῦ δὲν εἰκονίζετο ὅλον τὸ ἀντικείμενον, καὶ ὁ ἀλληγορικὸς ἢ αἰνιγματικὸς, δι' οὗ παρίστανον τὰς ἀφηρημένας τοῦ ἀνθρώπου ιδέας εἰς ὑλικά πράγματα.

Τὰ ἱερογλυφικὰ γράμματα διαιροῦνται εἰς τρία, πρῶτον εἰς κυρίως ἱερογλυφικὰ, δεύτερον εἰς ἱερατικὰ, καὶ τρίτον εἰς δημοτικά· τὰ λαμπρότερα δὲ τούτων εἶναι τὰ κυρίως ἱερογλυφικὰ, ἅτινα μεταχειρίζοντα εἰς δημόσια μνημεῖα μὲ ποικίλα χρώματα, εἰς τὰς βασιλέων, εἰς πυραμίδας κλπ. Τὰ ἱερατικὰ ἦσαν αὐτὰ τὰ ἱερογλυφικὰ ἀλλ' εἰς μικρότερα σχήματα, ταῦτα δὲ μετεχειρίζοντα οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ δικασταί. Τὰ δὲ δημοτικὰ εἶναι συντομωτέρα ἐπιτομὴ τῶν ἱερατικῶν ἅπαντα δὲ ἦσαν ὀκτακώσια περίπου τὸν ἀριθμὸν δι' ὧν ἐξέφραζον τὰς ιδέας τῶν.

Τῷ 1328 εἶχε γεννηθῆ εἰς Ἀγγλίαν περίφημος τις ποιητὴς, Τσάουσερ λεγόμενος, ὃς τις ἀπέθανε τῷ 1400. Εἰς ἓν τοῦ ποίημα Οἶκος τῆς Φήμης καλούμενον αὐτὸς ἐπροφήτευσε τρόπον τινὰ τὴν παγκόσμιον ἔκθεσιν, ἣτις γίνεται σήμερον ἐν Λονδίῳ· ἰδοὺ τί λέγει.

Τὰ πνεύματα ἔχουν τὴν δύναμιν τοῦ γεννᾶν ὄνειρα, καὶ ἡ ψυχὴ ἀπαλλαγθεῖσα τῶν σωματικῶν δεσμῶν, δύναται ἐν τῇ τελειότητι αὐτῆς ν' ἀποκτήσῃ τὴν δύναμιν τοῦ δισχιζεῖν τὸ κάλυμμα, ὅπερ ἐπισκιάζει τὰ μέλλοντα.

Εἶδα εἰς τὸν ὕπνον μου ἐνῶ ἐκοιμώμην ὅτι εὐρισκόμην εἰς ἓν ὑάλινον παλάτιον, ὅπου εἰς διά-